

gályán hordozta zászlaját F. M. Aprakszin generál-admirális. Műretei és fegyverzete megfelelő kőpet nyújtanak az evezős hajók ezen típusjáról. A hajó hossza a fedélzeten mérve 53,3 m, oldalmagassága 2,6 m, merülése 1,2 m, szélessége az evezőtartókkal 7,6 m. A gálya egy 24 fontos coursier, és kőt 12 fontos forgatható ígyával volt felszerelve, és volt 12 nagybűgű csukló, azaz 12 kisebb így az evezőtartó palánksorra felerősítve. A minden evezőre ítt evezős jutott. Műg nagyobb volt a 22 evezőpados "Fivra" gálya, ami 1713-1714 években Páterőron a Gálya-telepen, és M. M. Golicin zászlóshajója volt 1720-ban a Grengami Átkőzetben. Némely gályák 25 evezőpadosok is épültek, ilyen például az 1721-ben, Páterőron épült hűromboc "Dvina" a 48,5, szélessége az evezőtartókkal a 9,6 m-t. A "Dvina" egy 24 fontos coursier ígyával, kőt 12 fontos forgó, tizenkőt 3 fontos ígyával rendelkezett. Minden evezőre 6 evezős jutott. Az ilyen hajók sebessége általában 5-6 csomó volt, erőtett evezőssel 7-7,5 csomó; az evezősök veltésével naponta 40 mérföldet tettek meg. Az orosz mőhelyekben felszerelt gályák és főtőgályák főtőlmetes hadihajók voltak, aktán van vődelmeztők az I. Páter alatt Oroszországnak visszaszerzett balti partvidőket. A gályák az orosz flotta állományába tartoztak majdnem egy egősz ővszázadon keresztül. Az orosz flotta számára az utolsó gályák a XVIII. század 90-es éveiben épültek. A. ISZPRAVNYIKOV, A. ZAJCEV Modelist Konzstruktor 1990-10. Oroszból fordította: Kurusa Sándor